

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

ΔΙΣΧΥΛΕΙΑ 1984

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΔΙΣΧΥΛΕΙΩΝ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1984 ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ:

1. Θεατρικές Παραστάσεις

Κυριακή 19 Αυγούστου 1984

Αισχύλου ΙΚΕΤΙΔΕΣ

από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος

Κυριακή 26 Αυγούστου 1984

Σοφοκλή ΑΝΤΙΓΟΝΗ

από το Εθνικό Θέατρο

2. Ολοκληρώνεται η συγγραφή της *Ιστορίας της Ελευσίνας* από την «Εποχή του χαλκού μέχρι σήμερα».
Γράφεται σε δύο τόμους με την επιμέλεια των Καθηγητών κ.κ. Γ. Μυλωνά, Ι. Τραυλού και Β. Σφυρόερα.

Στα πλαίσια των Αισχυλείων 1984 θα πραγματοποιηθούν:

1. Ξενάγηση στον Αρχαιολογικό χώρο, την Τετάρτη 22 Αυγούστου 1984, ώρα 6 μ.μ.
2. Αθλητικές εκδηλώσεις (αγώνες πιγκ-πογκ, μπάσκετ, ποδοσφαίρου και στίβου) από 27 Αυγούστου μέχρι 9 Σεπτεμβρίου 1984.
3. Σε συνεργασία με τους Καθηγητές των 3 Γυμνασίων και των 2 Λυκείων της Ελευσίνας θα προκηρυχθεί διαγωνισμός, από 15 Σεπτεμβρίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου 1984, και θα βραβευθούν 3 καλλίτερες εργασίες κάθε σχολείου, με θέμα τον Αισχύλο ή μία από τις τραγωδίες του.
4. Εβδομάδα Κινηματογραφικών προβολών
5. Κατασκευή Ανδριάντα Βασίλη Λάσκου

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1984

Αγαπητοί συμπολίτες,

Όπως γνωρίζετε, η φετεινή διοργάνωση των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ είναι η 10η στη σειρά, που διοργανώνει η Επιτροπή Αισχυλείων η οποία συγκροτήθηκε το 1975 απ' τον Δήμο Ελευσίνας, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 2500 χρόνων από την γέννηση του μεγάλου Ελευσίνιου τραγικού ποιητή ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Στα χρόνια που πέρασαν τα ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ καθιερώθηκαν σαν μία από τις κύριες πολιτιστικές εκδηλώσεις της χώρας μας, έγιναν γνωστά στο Πανελλήνιο και αγαπήθηκαν από τον λαό της περιοχής.

Με αρκετή προσπάθεια και κόπο έφθασαν τα Αισχύλεια στην καθιέρωσή τους σαν υψηλού επιπέδου πολιτιστικός θεσμός. Τις εκδηλώσεις τους έχουν παρακολουθήσει μέχρι σήμερα πολυάριθμοι επώνυμοι και ανώνυμοι Έλληνες θεατές και ξένοι τουρίστες, προβάλλοντας Πανελλαδικά αλλά και διεθνώς την Ελευσίνα και τον Αισχύλο.

Ανάμεσα σ' αυτούς που **παρακολούθησαν τα ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ** περιλαμβάνονται ο τ. Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Αρχηγοί Κομμάτων, Υπουργοί, Καθηγητές Πανεπιστημίου, Βουλευτές, Δήμαρχοι, Καλλιτέχνες και Πνευματικοί άνθρωποι **και πάνω από 70.000 θεατές.**

Έχουν παρουσιαστεί και οι 7 γνωστές τραγωδίες του Αισχύλου, αλλά και έργα του Αριστοφάνη, του Ευριπίδη και του Σοφοκλή, από τα μεγαλύτερα Ελληνικά Θεατρικά συγκροτήματα. Τα έργα και η χρονολογία που παρουσιάστηκαν καθώς και οι θίασοι που πήραν μέρος μέχρι σήμερα είναι οι παρακάτω:

Εθνικό Θέατρο: Αισχύλου ΙΚΕΤΙΔΕΣ (1977), Ευριπίδη ΟΡΕΣΤΗΣ (1983)

Κ.Θ.Ε.Ε.: Αισχύλου ΠΕΡΣΕΣ (1979)

Θέατρο Τέχνης: Αισχύλου ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ (1975), Αισχύλου ΠΕΡΣΕΣ (1976), Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ (1978), Αισχύλου ΟΡΕΣΤΕΙΑ (1980), Αριστοφάνη ΑΧΑΡΝΗΣ (1982), Αισχύλου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ (1983)

Λαϊκό Θέατρο Μ. Κατράκη: Αισχύλου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ (1976)

«Δεσμοί»: Σοφοκλή ΗΛΕΚΤΡΑ (1977), Ευριπίδη ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ (1979), Ευριπίδη ΕΚΑΒΗ (1981) Αριστοφάνη ΕΙΡΗΝΗ (1982)

Ελληνικό Χορόδραμα Ρ. Μάνου: ΟΡΕΣΤΗΣ (1975), ΚΥΚΛΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ-ΜΗΔΕΙΑ (1978)

Θίασος Μ. Βολανάκη: Αριστοφάνη ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ (1979)

Θίασος Ελ. Βεργή: Ευριπίδη ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ (1981)

Θίασος Γ. Τσαρούχη: Αισχύλου ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ (1982)

Εκτός από τις παραστάσεις αρχαίας τραγωδίας, στην δεκαετία των Αισχυλείων πραγματοποιήθηκαν και άλλες εκδηλώσεις.

Ιδρύθηκε η ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, το 1975, που αριθμεί σήμερα πάνω από 4000 τόμους βιβλίων και συνεχώς εμπλουτίζεται με καινούργια.

Φιλοτεχνήθηκε και τοποθετήθηκε στην κεντρική πλατεία της πόλεως το 1977 ο ανδριάντας του ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Εντός του έτους ολοκληρώνεται η συγγραφή της Ιστορίας της Ελευσίνας η οποία γράφεται με την εποπτεία και επιμέλεια των Καθηγητών κ. Γ. Μυλωνά, Ι. Τραυλού και Β. Σφυρόερα.

Η ιστορία γράφεται σε δύο τόμους εκ των οποίων ο πρώτος περιλαμβάνει την Ιστορία της Ελευσίνας από την Εποχή του χαλκού μέχρι το 392 μ.Χ. και ο δεύτερος τόμος περιλαμβάνει την Εποχή από την επικράτηση του Χριστιανισμού μέχρι σήμερα.

Για να τιμήσουμε τον ΑΙΣΧΥΛΟ κυκλοφορήσαμε το 1975 και το 1979 περιορισμένο αριθμό μεταλλίων με την προτομή του που αποτελούν και τα μετάλλια της πόλεως.

Σε ειδικές τιμητικές εκδηλώσεις ο Δήμος και η Επιτροπή Αισχυλείων έχουν ανακηρύξει επίτιμους δημότες μερικές από τις μεγαλύτερες πνευματικές και πολιτικές προσωπικότητες της χώρας που έχουν βοηθήσει, ή έχουν σχέση με την Ελευσίνα:

Κων/νος Τσάτσος, Πρόεδρος Δημοκρατίας, 1977

Γεώργιος Μυλωνάς, Πρόεδρος Ακαδημίας Αθηνών, 1980

Ιωάννης Τραυλός, Καθηγητής Αρχιτέκτονας-Αρχαιολόγος, 1980

Μάνος Κατράκης, Ηθοποιός, 1981

Γιάννης Ρίτσος, Ποιητής, 1982

Κάρολος Κούν, Σκηνοθέτης, 1982

Α. Τάσος, Χαρακτήρας, 1982

Το 1980 δημιουργήθηκε το Πνευματικό Κέντρο της Ελευσίνας, όπου πραγματοποιήθηκαν αξιόλογες εκδηλώσεις (ζωγραφικής-χαρακτικής εκθέσεις, διαλέξεις κλπ.) ενώ **το 1983, ιδρύθηκε η Λέσχη Πολιτισμού του Δήμου** στην οποία μεταστεγάστηκε και η Αισχύλεια Δημοτική Βιβλιοθήκη.

Στα πλαίσια των Αισχυλείων από το 1980 καθιερώθηκε και δίνεται δωρεάν, κάθε χρόνο, για το λαό της περιοχής μία συναυλία. Ήδη έχουν δοθεί οι παρακάτω συναυλίες:

1980, συναυλία Μ. Θεοδωράκη-Μ. Φαραντουρη

1981, συναυλία Θ. Μικρούτσικου-Χρ. Λεοντή

1982, συναυλία Μαρίζας Κωχ-Γιάννη Γλέζου

1983, συναυλία Αντώνη Καλογιάννη

Για την επιτυχία των εκδηλώσεων των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ βοήθησαν:

Το Υπουργείο Πολιτισμού και η Αρχαιολογική Υπηρεσία

Ο Ε.Ο.Τ.

Η Εργατική Εστία (με τα δωρεάν εισιτήρια που διανέμει κάθε χρόνο στους εργαζόμενους της περιοχής)

Πολυάριθμοι Πνευματικοί άνθρωποι

Τα μέσα ενημέρωσης με την προβολή των εκδηλώσεων

Ωρισμένοι οικονομικοί παράγοντες, και
ο Λαός της περιοχής που αγάπησε και στήριξε όλα αυτά τα χρόνια τις
εκδηλώσεις των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ που αποτελούν το αποκορύφωμα της πολιτι-
στικής δουλειάς στην Ελευσίνα.

Το Πρόγραμμα των εφετεινών ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ περιλαμβάνει:

1. Θεατρικές Παραστάσεις

Κυριακή 19 Αυγούστου 1984
Αισχύλου ΙΚΕΤΙΔΕΣ
από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος
Κυριακή 26 Αυγούστου 1984
Σοφοκλή ΑΝΤΙΓΟΝΗ
από το Εθνικό Θέατρο

2. Ολοκληρώνεται η συγγραφή της **Ιστορίας της Ελευσίνας** από την
«Εποχή του χαλκού μέχρι σήμερα».
Γράφεται σε δύο τόμους με την επιμέλεια των Καθηγητών κ.κ. Γ. Μυλωνά, Ι.
Τραυλού και Β. Σφυρόερα.

**Στα πλαίσια των ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1984 θα πραγματοποιηθούν οι παρα-
κάτω εκδηλώσεις:**

1. Ξενάγηση στον Αρχαιολογικό χώρο, την Τετάρτη 22 Αυγούστου 1984,
ώρα 6 μ.μ.
2. Αθλητικές εκδηλώσεις (αγώνας πιγκ-πογκ, μπάσκετ, ποδοσφαίρου και
στίβου) από 27 Αυγούστου μέχρι 9 Σεπτεμβρίου 1984.
3. Σε συνεργασία με τους Καθηγητές των 3 Γυμνασίων και των 2 Λυκείων
της Ελευσίνας θα προκηρυχθεί διαγωνισμός, από 15 Σεπτεμβρίου μέχρι 15
Δεκεμβρίου 1984, και θα βραβευθούν 3 καλλίτερες εργασίες κάθε σχο-
λείου, με θέμα τον Αισχύλο ή μία από τις τραγωδίες του.
4. Εβδομάδα Κινηματογραφικών προβολών
5. Κατασκευή Ανδριάντα Βασίλη Λάσκου

Η Επιτροπή διοργάνωσης ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1984, που λειτουργεί υπό την
Προεδρία του Δημάρχου Ελευσίνας Μιχάλη ΛΕΒΕΝΤΗ αποτελείται από
τους:

Ν. ΤΣΟΠΕΛΑΚΗ

ΕΛ. ΧΟΝΔΡΟΥ

ΑΝ. ΜΑΝΑΛΗ

ΕΥΓ. ΔΑΛΜΑ-ΚΟΥΡΟΥΝΗ

Εκπροσώπους του Δήμου Ελευσίνος

Δ. ΚΟΥΤΑΛΗ

Ν. ΚΟΡΡΕ

Εκπροσώπους του Εργατικού Κέντρου

Κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΠ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	Εκπροσώπους Ομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελευσίνας και Περιφέρειας
ΑΓΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΘΕΟΦ. ΚΤΕΝΑ	Εκπροσώπους Εμπορικής-Επαγγελματικής και Βιοτεχνικής Ένωσης Ελευσίνας
Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΓΓ. ΛΕΒΕΝΤΗ	Εκπροσώπους Λυκείου Ελευσίνας
ΑΡΓ. ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗ ΓΡ. ΣΙΔΗΡΑ	Εκπροσώπους Α΄ Γυμνασίου Ελευσίνας
Μ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛ. ΖΩΗ	Εκπροσώπους Β΄ Γυμνασίου Ελευσίνας
ΕΥΑΓΓ. ΡΟΖΗ Γ. ΠΗΛΙΧΟ	Εκπροσώπους Σχολών ΚΕΤΕ Ελευσίνας
ΧΡ. ΚΑΣΣΑΡΗ Φ. ΦΩΤΗ	Εκπροσώπους Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Η΄ Εκπαιδευτικής Περιφέρειας
ΚΛ. ΓΑΛΑΝΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ	Εκπροσώπους Συλλόγου Γυναικών Ελευσίνας
Μ. ΒΑΝΤΑΡΑΚΗ ΑΘ. ΒΕΚΙΑΡΟΓΛΟΥ	Εκπροσώπους Μορφωτικού, Εκπολιτιστικού και Ψυχαγωγικού Συλλόγου Άνω Ελευσίνας
Μ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΡΩΞ. ΨΩΜΑ	Εκπροσώπους Συλλόγου Ελευσινίων Φοιτητών και Νέων Επιστημόνων «Αισχύλος»
Τ. ΓΙΑΝΝΟΥ ΜΠ. ΣΑΣΕΛΟ	Εκπροσώπους της Κινηματογραφικής Λέσχης Ελευσίνος
Κ. ΚΟΥΡΠΕΤΗ Γ. ΡΟΖΑΚΗ	Εκπροσώπους του Πειραματικού Κέντρου Ελεύθερης Έκφρασης και Δημιουργίας
Γ. ΔΕΛΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ Ε. ΜΠΑΚΟΥΡΟ Γ. ΣΑΛΟΝΙΚΑ	Εκπροσώπους ΑΕ Τσιμέντων ΤΙΤΑΝ
ΕΥΘ. ΔΑΣΚΑΛΟΥ Ν. ΔΟΥΚΑ	Εκπροσώπους ΠΕΤΡΟΛΑ ΕΛΛΑΣ ΑΕ

Ελευσίνα 17 Ιουλίου 1984

«Προμηθέας Δεσμώτης» με το Θέατρο Τέχνης, αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας, 21 Αυγούστου 1983.

«Ορέστης» με το Εθνικό Θέατρο, αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας, 28 Αυγούστου 1983.

Από παρακολούθηση θεατρικής παράστασης στα Αισχύλεια 1983.

Από παρακολούθηση λαϊκής συναυλίας στα πλαίσια των Αισχυλείων 1983.

Η ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Από τις καινοτομίες που προώθησαν σημαντικά τη διαμόρφωση του δράματος, αποδίδεται στον Αισχύλο ο δεύτερος υποκριτής, δηλαδή η προσθήκη ενός δεύτερου προσώπου στα διαλογικά μέρη, που προλείανε το έδαφος για τη σύνθεση σκηνών με ατομικές συγκρούσεις. Η καινοτομία συνεπάγεται μιαν αποφασιστική μετατόπιση σημασίας από τα λυρικά (χορικά) στα διαλογικά (δραματικά) μέρη: η τραγωδία γίνεται πιο «θεατρική». Ο ποιητής διεκδικεί, επίσης, και την εύρεση της συνεχόμενης τραγικής τριλογίας, με την οποία δοκίμασε να εκφράσει πληρέστερα τις συνθέσεις του· αυτό όμως το σχήμα δεν μπόρεσε να επικρατήσει ανάμεσα στους νεότερους τραγικούς, επειδή συνάντησε την αντίδραση άλλων τάσεων, που τότε εκπροσωπούσε ο Σοφοκλής.

Πλάι στο κενό των πληροφοριών μας για τις κατακτήσεις των τραγικών που δούλευαν πριν από το 472 π.Χ. πρέπει να προστεθεί και η άγνοιά μας για την πρώτη περίοδο της καλλιτεχνικής δημιουργίας του Αισχύλου, αφού τα έξι από τα σωζόμενα έργα του καλύπτουν μόνο την τελευταία δεκαετία της ζωής του. Έτσι είναι δύσκολο να αποτιμηθεί το μέγεθος και της οφειλής του στους προδρόμους του και της δικής του συμβολής στην εξέλιξη του δράματος. Σήμερα υποθέτουμε ότι, όπως πολλοί σύγχρονοι του, ο ποιητής ωρίμασε κάτω από τις άμεσες εμπειρίες των Μηδικών πολέμων. Είναι πάντως ιστορικά εξακριβωμένο ότι και ο ίδιος και τα αδέλφια του πήραν μέρος στις μεγάλες μάχες. Η σημασία αυτών των γεγονότων στην πνευματική του ολοκλήρωση εκφράζεται ενδεικτικά στο επιτύμβιο που λέγεται ότι έγραψε ο ίδιος για τον εαυτό του, όπου, από την καρποφορία μιας πλούσιας ζωής, δεν μνημονεύεται παρά η συμμετοχή του στη μάχη του Μαραθώνος.

Με τον Αισχύλο κλείνει η πρώτη, και πιο αποφασιστική, φάση της ιστορίας του θεάτρου. Ο ποιητής, ενσωματώνοντας μέσα στη δημιουργία του και τη προσφορά των προκατόχων του, έδωσε στο είδος τα καίρια χαρακτηριστικά του: καθόρισε τη θεματική του, καλλιέργησε τον προβληματισμό του, οργάνωσε την αρχιτεκτονική του, εμφύσησε σ' αυτό ένα περιεχόμενο που φιλοδοξούσε να αναπαραστήσει πολύτροπα τον αγώνα του ανθρώπου να βρει τη θέση του μέσα στη δημιουργία του κόσμου, επένδυσε τις ιδέες του με ένα ανεπανάληπτο, στο μεγαλείο και στην ποικιλία του, γλωσσικό όργανο, που αξιοποιούσε τις πηγές του έπους και την προσφορά των λυρικών. Με αυτόν η τραγωδία απόκτησε τον όγκο και τη σεμνότητά της. Ο Αισχύλος, κτίζοντας πάνω σε θεμέλια άγνωστων προδρόμων, έστησε τα βασικά μέρη του οικοδομήματος· στον Σοφοκλή έμεινε να συμπληρώσει τη μορφή και να αναπτύξει όλες τις λειτουργικές του ικανότητες· ο Ευριπίδης θα αξιοποιήσει τα μυστικά του εσωτερικού χώρου.

Το ιδιαίτερο ενδιαφέρον των «Ικέτιδων» βρίσκεται στην πρωταγωνιστική θέση του χορού, που αποτελεί το κεντρικό πρόσωπο μιας τραγωδίας και καλύπτει με λυρική και διαλογική συμμετοχή, το μεγαλύτερο μέρος του έργου. Αυτό ακριβώς το στοιχείο είχε πείσει πολλούς να αναζητήσουν μια χρονολόγηση πριν από το 490 π.Χ., ώσπου ένα παπυρικό εύρημα κατέβασε τη διδασκαλία ως το 463 π.Χ., ανατρέποντας έτσι ένα βολικό σχήμα σταδιοδρομίας που είχε επινοηθεί για τον Αισχύλο. Οι «Ικέτιδες» είναι το πρώτο μέρος μιας τριλογίας με θέμα την ιστορία των Δαναΐδων. Εδώ οι πενήντα θυγατέρες του Δαναού φτάνουν στο Άργος από την Αίγυπτο, προσπαθώντας να αποφύγουν έναν αιμομικτικό γάμο με τα ξαδέλφια τους, τους γιούς του Αιγύπτου, που τις καταδιώκουν. Η φυγή αυτή έχει δύο αποτελέσματα, που καταλήγουν σε αντίστοιχα σημεία τραγικού προβληματισμού: το ένα σκέλος, εντοπισμένο και σχετικά περιορισμένο, αφορά τον βασιλέα του Άργους που αντιμετωπίζει ένα δίλημμα: να δεχτεί τις ικέτιδες, θέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλεια του λαού του, ή να τις αποκρούσει καταπατώντας ένα θεϊκό νόμο· ακολουθεί τον πρώτο δρόμο, που τον οδηγούσε, στο δεύτερο δράμα («Αιγύπτιοι»), στον θάνατο. Το δεύτερο σκέλος, βασικό για τη σύνθεση της τριλογίας, αφορά τις ίδιες τις Δαναΐδες, που βαθμιαία μεταμορφώνονται από παθητικά θύματα ενός φόβου σε ενεργητικές ιερόσυλες δυνάμεις, αφού εκδηλώνουν την αποστροφή τους γενικά στην ιδέα του γάμου. Η «ύβρις» τους έπαιρνε συγκεκριμένη μορφή στην επόμενη τραγωδία με μια πράξη «ατης»: με την προσποίηση ενός γάμου δολοφονούσαν (όλες εκτός από μία, την Υπερμήστρα) τους νυμφίους. Στο τρίτο έργο («Δαναΐδες»), το ηθικό πρόβλημα της δολοφονίας αντιμετωπιζόταν από ένα δικαστήριο Αργείων, ενώ το τέλος της τραγικής πορείας σημειωνόταν με την εμφάνιση της Αφριδίτης, που υπεράσπιζε τη δύναμη του έρωτα στη δημιουργία του κόσμου, και την υποταγή των Δαναΐδων στον φυσικό νόμο.

ΝΙΚΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ

«Οι δραματουργοί των κλασικών χρόνων: Αισχύλος»

Τομ. Γ2. Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα 1972 *«Ιστορία του Ελληνικού Έθνους»*

Από παράσταση της τραγωδίας
του Αισχύλου ΙΚΕΤΙΔΕΣ με το Κ.Θ.Β.Ε.

Από παράσταση της τραγωδίας του Ασχύλου «Ικέτιδες», με το ΚΘΒΕ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ

ΑΙΓΛΗ ΧΑΒΑ-ΒΑΓΙΑ

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

Μετάφραση : Κ. Χ. ΜΥΡΗ
 Σκηνοθεσία - κίνηση : ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
 Σκηνικό - κοστούμια : ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ
 Μουσική : ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
 Μουσική διδασκαλία : ΑΙΓΛΗ ΧΑΒΑ-ΒΑΓΙΑ
 Χρέη βοηθού σκηνοθέτη : ΜΑΡΙΑ ΤΕΝΤΖΟΥ-ΤΡΟΤΜΑΝ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Δαναός
Βασιλιάς

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΤΣΑΚΑΣ
ΝΙΚΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΪΔΩΝ – ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ

ΕΛΕΑΝΑ ΑΠΕΡΓΗ – ΕΛΛΗ ΚΑΡΠΕΤΑ

ΛΙΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ – ΛΙΝΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΣΜΑΡΩ ΓΑΪΤΑΝΙΔΟΥ – ΚΑΙΤΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ – ΓΙΑΝΝΑ ΚΟΥΡΟΥ – ΓΕΩΡΓΙΑ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ – ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΑΓΙΑ – ΑΡΕΤΗ ΣΕΛΒΕΣΑΚΗ – ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΙΣΟ-

ΓΛΟΥ – ΦΙΛΑΡΕΤΗ ΚΟΜΝΗΝΟΥ – ΑΝΝΕΤΑ ΜΟΛΥΒΑ – ΑΝΝΑ ΜΑΝΟΥΣΑΡΙΔΟΥ

ΧΟΡΟΣ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

Κήρυκας

ΧΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΑΚΗΣ

ΤΑΣΟΣ ΠΑΛΑΝΤΖΙΔΗΣ – ΖΑΦΕΙΡΗΣ ΚΑΤΡΑΝΑΔΑΣ – ΤΑΣΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ – ΔΗ-
 ΜΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΛΗΣ – ΚΩΣΤΑΣ ΙΤΣΙΟΣ – ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΣΟΣ – ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΕΡ-
 ΓΙΟΓΛΟΥ – ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ – ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΛΙΘΑΡΗΣ – ΝΙΚΟΣ ΣΕΡΓΙΑ-
 ΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΕΣ

ΚΑΙΤΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ – ΓΙΑΝΝΑ ΚΟΥΡΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ – ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΑΓΙΑ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

Οι κόρες του Δαναού φθάνουν στην ακτή της Αργολίδας κυνηγημένες από τους γιους του Αιγύπτου, που θέλουν να τους επιβάλουν έναν ακούσιο γάμο. Ο Δαναός αναγγέλλει την προσέγγιση ανθρώπων του τόπου οπλισμένων. Είναι ο βασιλιάς του Άργους με την ακολουθία του. Μαθαίνοντας πως οι Δαναΐδες ζητάνε άσυλο, διστάζει κι επιφυλάσσεται να ζητήσει τη γνώμη του λαού του. Αποσύρεται γι' αυτό το σκοπό, ενώ ο Χορός απευθύνει δέηση σωτηρίας στο Δία. Ο Δαναός, που έρχεται σε λίγο, αναγγέλλει πως στη σύναξη του λαού αποφασίστηκε να δοθεί άσυλο στις Ικέτιδες Δαναΐδες. Ένα καράβι παρουσιάζεται στο πέλαγος. Είναι εχθρικό, καταδιώκει τις κοπέλες. Ο Κήρυκας, που βγαίνει από το πλοίο, τις προστάζει να τον ακολουθήσουν, παρεμβαίνει όμως ο βασιλιάς του Άργους και σώζει τις Δαναΐδες δηλώνοντας ότι τις προστατεύει στο εξής η πόλη του.

Από παράσταση της τραγωδίας
του Αισχύλου «ΙΚΕΤΙΔΕΣ» με το Κ.Θ.Β.Ε.

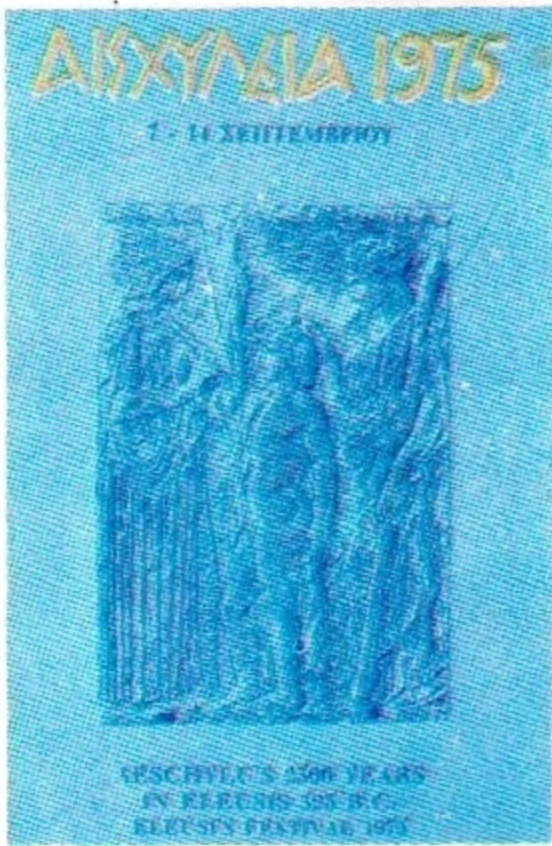
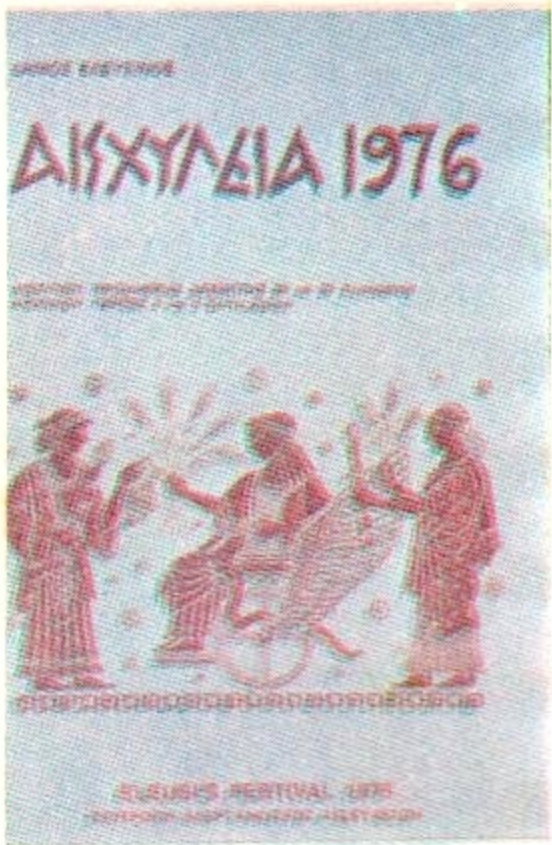
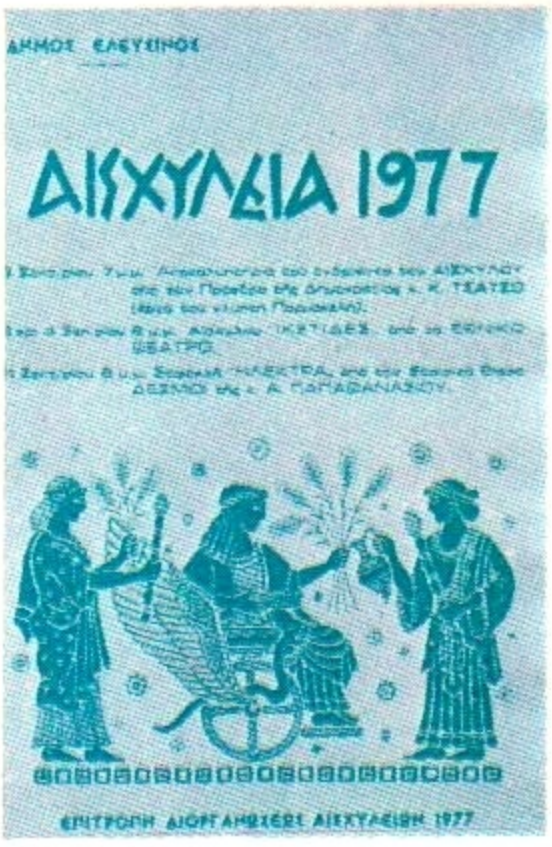
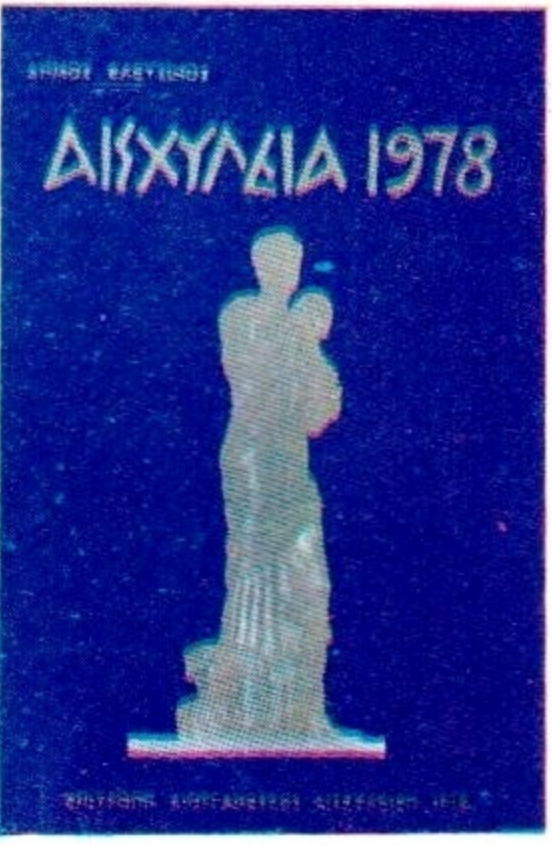

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ

Ο Δήμος Ελευσίνος καθιέρωσε τα ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ το 1975 με την ευκαιρία της επετείου των 2.500 χρόνων από την γέννηση του Αισχύλου.

Στα δέκα χρόνια που πέρασαν καθιερώθηκαν σαν πολιτιστικός θεσμός με πανελλαδική ακτινοβολία.

Στον αρχαιολογικό χώρο της Ελευσίνας έχουν παιχθεί μέχρι σήμερα τα παρακάτω έργα:

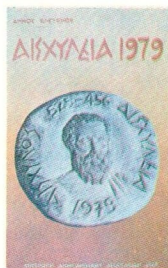
Έτος	Ποιητής	Έργο	Θεατρικός Οργανισμός
	Αισχύλος	Επτά επί Θήβας ΟΡΕΣΤΗΣ	Θέατρο Τέχνης Ελλην. Χορόδραμα Ραλούς Μάνου
	Αισχύλος Αισχύλος	Προμηθέας Δεσμώτης Πέρσες	Λαϊκό Θέατρο Μ. Κατράκη Θέατρο Τέχνης
	Αισχύλος Σοφοκλής	Ικέτιδες Ηλέκτρα	Εθνικό Θέατρο Δεσμοί
	Σοφοκλής	Οιδίπους τύραννος Κύκλος Καταγγελίας - Μηδεια	Θέατρο Τέχνης Ελλην. Χορόδραμα Μάνου

Έτος

Ποιητής

Έργο

Θεατρικός Οργανισμός

Αισχύλος
Ευριπίδης
Αριστοφάνης

Πέρσες
Φοίνισσες
Εκκλησιάζουσες

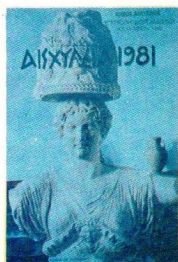
Κρατ. Θέατρο Β. Ελλάδος
Δεσμοί
Θίασος Βολονάκη

Αισχύλος

Ορέστεια

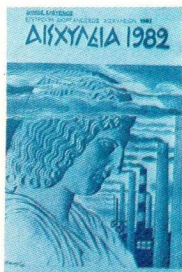
Θέατρο Τέχνης

Ευριπίδης
Ευριπίδης

Εκάβη
Ιφιγένεια εν Ταύροις

Δεσμοί
Θίασος Έλσας Βεργή

Αριστοφάνης
Αριστοφάνης
Αισχύλος

Αχαρνής
Ειρήνη
Επτά επί Θήβας

Θέατρο Τέχνης
Δεσμοί
Θίασος Τσαρούχη

Ευριπίδης
Αισχύλος

Ορέστης
Προμηθέας Δεσμώτης

Εθνικό Θέατρο
Θέατρο Τέχνης

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Ο Σοφοκλής γεννήθηκε το 496 π.Χ. στην Αθήνα. Η ζωή του καλύπτει ακριβώς τον ενδοξότερο αιώνα στην ιστορία της αρχαίας Ελλάδος, και ιδιαίτερα της Αθήνας, και μία από τις λαμπρότερες περιόδους της ανθρωπότητας.

Τα έργα του έφθασαν τα 123 περίπου, σώζονται όμως μόνον 7 τραγωδίες: «Αντιγόνη», «Αίας», «Φιλοκτήτης», «Τραχίνιαι», «Ηλέκτρα», «Οιδίπους Τύραννος» και «Οιδίπους επί Κολωνώ» και ένα σατιρικό δράμα, οι «Ιχνευταί», από το οποίο σώζονται περίπου 400 στίχοι. Το επίπεδο των τραγωδιών του βρίσκεται στην κορυφή της ανθρώπινης διανοήσεως. Γνωρίζουμε ότι 18 από αυτές πήραν πρώτο βραβείο στα Διονύσια (και 6 ακόμη σε άλλους διαγωνισμούς), όπου ο Σοφοκλής συναγωνίστηκε επιτυχώς, μεταξύ άλλων και τον Αισχύλο, τον Ευρυπίδη τον Θέσπι, τον Ευφορίωνα κ.ά.

Κύριο πρόβλημα στις τραγωδίες του Σοφοκλή αποτελεί το εύθραυστο της ανθρώπινης ευτυχίας, η αξιοπρέπεια, η ολοκλήρωση της προσωπικότητας και η αναζήτηση της μιας και μόνης απόλυτης αλήθειας. Η ειρωνεία, όμως, είναι το μέσο που χρησιμοποιεί για να τονίσει την αντίθεση ανάμεσα στις αυταπάτες με τις οποίες ζουν ιδίως οι μεγάλοι και ισχυροί αυτού του κόσμου, και στην αμείλικτη πραγματικότητα που αργά ή γρήγορα τους συντρίβει. Σ' αυτή την αντίθεση βρίσκεται η «τραγική σύγκρουση» και αυτό είναι το επίκεντρο του τραγικού κόσμου του Σοφοκλή.

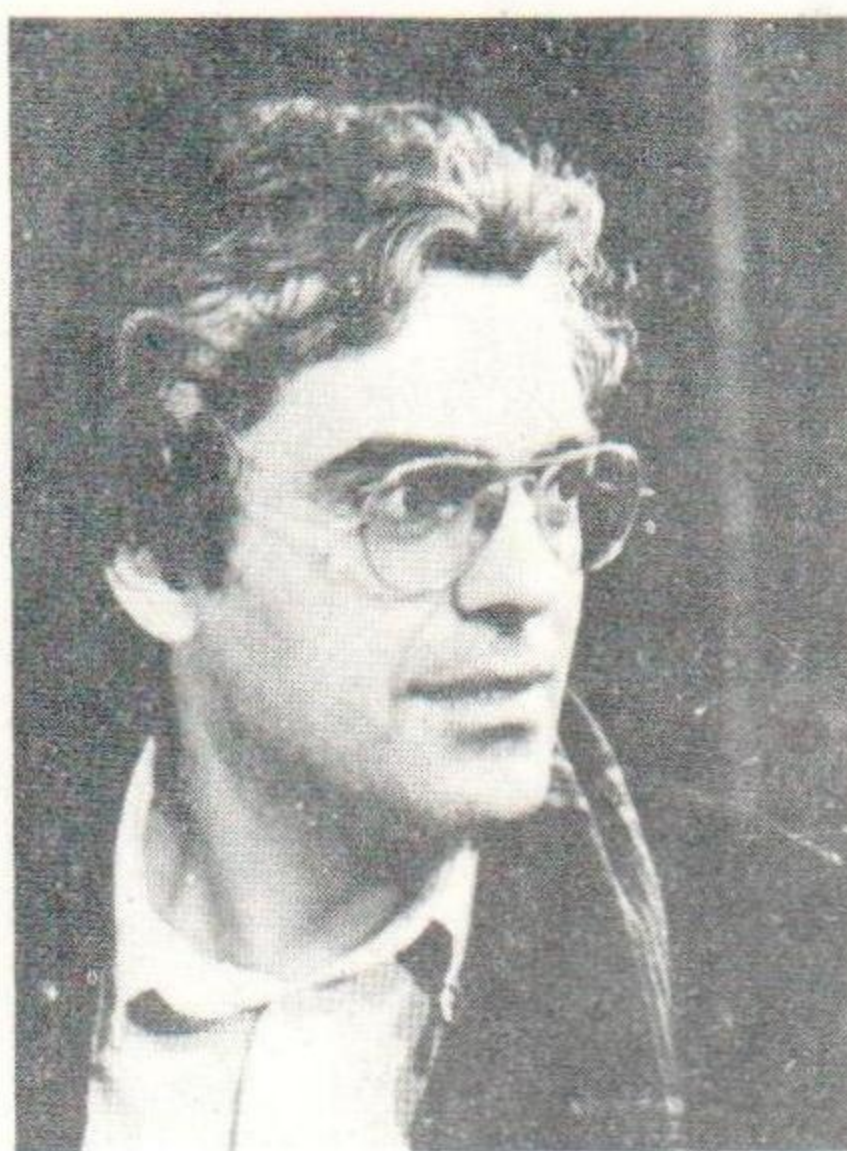
ΣΟΦΟΚΛΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ
Μαρία Σκούντζου

ΣΟΦΟΚΛΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ
Νικήτας Τσακίρογλου

Γιώργος Ρεμούνδος

Γιώργος Πάτσας

Γιώργος Τσαγκάρης

Χάρης Μανταφούνης

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΣΟΦΟΚΛΗ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Μετάφραση : Κ.Χ. ΜΥΡΗΣ
 Σκηνοθεσία : ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ
 Σκηνικά - Κοστούμια : ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
 Μουσική : ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ
 Χορογραφία : ΧΑΡΗΣ ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗΣ
 Βοηθός Σκηνοθέτη : ΓΚΡΑΖΙΝΑ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ (Με σειρά παρουσίας)

Αντιγόνη
 Ισμήνη
 Κρέοντας
 Φύλακας
 Αίμονας
 Τειρεσίας
 Άγγελος
 Ευρυδίκη
 Εξάγγελος

ΜΑΡΙΑ ΣΚΟΥΝΤΖΟΥ
 ΑΘΗΝΑ ΤΣΙΛΥΡΑ
 ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ
 ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΓΥΡΗΣ
 ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΣΤΑΝΑΣ
 ΤΑΚΗΣ ΒΟΥΛΑΛΑΣ
 ΑΛΕΞΗΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ
 ΜΙΡΑΝΤΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
 ΚΩΣΤΑΣ ΤΥΜΒΙΟΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ – ΧΟΡΟΣ

ΘΟΔΩΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΕΦ – ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΜΟΣ – ΘΑΝΟΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ

ΦΩΤΗΣ ΓΚΑΒΕΡΑΣ – ΚΩΣΤΗΣ ΜΕΓΑΠΑΝΟΣ – ΘΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ – ΜΙ-
 ΧΑΛΗΣ ΜΠΑΡΣΑΛΗΣ – ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΒΑΡΔΑΣ – ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟ-
 ΠΟΥΛΟΣ – ΠΕΤΡΟΣ ΔΑΜΟΥΛΗΣ – ΚΩΣΤΗΣ ΘΕΜΕΛΗΣ – ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΑΚΑΚΗΣ –
 ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ – ΧΑΡΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ – ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΑΣ – ΝΤΙΝΟΣ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ – ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΝΤΗΣ – ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ – ΣΥΜΕΩΝ
 ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ – ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΥΛΑΚΗΣ – ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΛΑΣΚΟΒΙΤΗΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Την άνοιξη του 441 π.Χ., και συγκεκριμένα στις γιορτές των Μεγάλων Διονυσίων, ο Σοφοκλής δίδαξε την *Αντιγόνη* του. Το θέμα της είναι παρμένο από τον κύκλο των θρύλων που αναφέρονται στην πόλη των Θηβών και στα δεινά της δυναστείας των Λαβδακιδών ειδικότερα. Ο θρόνος των Θηβών χηρεύει. Μόνος διάδοχος, μετά το θάνατο των δυο γιών του Οιδίποδα, απομένει ο Κρέοντας, αδελφός της βασιλομήτορος Ιοκάστης και θεός των δύο αδελφών που αλληλοεξοντώθηκαν. Με την ανάρρηση του στο θρόνο, τελειώνει η οικογενειακή τραγωδία των απογόνων του Οιδίποδα. Ο Κρέοντας εκδίδει την πρώτη διαταγή του, που απαγορεύει με ποινή θανάτου, σε οποιονδήποτε να θάψει το σώμα του Πολυνείκη, γιατί ήρθε με συμμάχους ξένους, να πολεμήσει την πατρίδα του. Στο σημείο αυτό ακριβώς αρχίζει το δράμα. Η Αντιγόνη, από σεβασμό προς τους άγραφους νόμους κι από αδελφική στοργή, έχει αποφασίσει να θάψει το νεκρό του Πολυνείκη. Την απόφασή της αυτή ανακοινώνει στην αδελφή της Ισμήνη, που δηλώνει ωστόσο ότι δεν είναι διατεθειμένη να συντρέξει την Αντιγόνη στην πραγματοποίηση του σχεδίου της. Μετά παρουσιάζεται ο βασιλιάς Κρέοντας και, απευθυνόμενος προς το Χορό, εκδηλώνει την ικανοποίησή του για την απελευθέρωση των Θηβών. Επαναλαμβάνει την απαγόρευσή του να ταφεί ο Πολυνείκης. Τη στιγμή όμως αυτή μπαίνει ο Φύλακας, που, καταταραγμένος, αναγγέλλει στο βασιλιά ότι κάποιος άγνωστος έριξε χώμα πάνω στο νεκρό και τον ράντισε με τις νεκρικές χοές. Έξω φρενών ο Κρέοντας απειλεί ότι, αν δεν ανακαλύψουν τον παραβάτη της διαταγής του, θα στρέψει την οργή του εναντίον όλων. Ο Χορός, κατάπληκτος για τα γεγονότα, εξυμνεί τον πολυμήχανο νου του ανθρώπου.

Ο Φύλακας φέρνει την Αντιγόνη και την καταγγέλλει πως αυτή έθαψε το νεκρό. Σ' ερώτηση του Κρέοντα, η Αντιγόνη απαντά, ότι γνώριζε την απαγόρευσή του κι ότι παράκουσε στο βασιλιά για να φανεί συνεπής στις ανώτερες υποχρεώσεις που επιβάλλει στους ανθρώπους το άγραφο Δίκαιο. Έρχεται και η Ισμήνη και με τη γενναιοφροσύνη της αγάπης προς την αδελφή της, προτείνει και τον εαυτό της για συνένοχο στην πράξη της Αντιγόνης. Όμως, η τελευταία αυτή, την διαψεύδη. Τότε η Ισμήνη ζητάει από τον Κρέοντα να λυπηθεί την αδελφή της. Εκείνος όμως, αδυσώπητος, διατάζει να τις συλλάβουν και καταδικάζει και τις δυο σε θάνατο. Μένει πάλι μόνος ο Χορός και θρηνεί την αστάθεια της ανθρώπινης ευτυχίας.

Ο Αίμονας, μοναχογιός του Κρέοντα που είναι αρραβωνιασμένος με την Αντιγόνη, έρχεται να μεσολαβήσει για τη σωτηρία της. Ο πατέρας του παραφέρεται, βρίζει το γιό του, κι εκείνος, αφού μάταια προσπάθησε να τον μεταπείσει, φεύγει τρελός από την οδύνη. Ο Κρέοντας αποφασίζει να χαρίσει την ζωή στην Ισμήνη, αλλά να τιμωρήσει οπωσδήποτε την Αντιγόνη, που οδηγείται στο θάνατο. Θα διατάξει να τη θάψουν ζωντανή, ενώ ο Χορός θρηνεί για το χαμό της κόρης.

Οι απαίσιες προρρήσεις του μάντη Τειρεσία και οι συμβουλές του Χορού εξαναγκάζουν τέλος τον Κρέοντα να μεταβάλει γνώμη, οι νέες όμως διαταγές του να ταφεί ο Πολυνείκης και να αφεθεί ελεύθερη η Αντιγόνη, φτάνουν αργά. Η Αντιγόνη θανατώθηκε, ο Αίμονας αυτοκτόνησε από απελπισία. Δεν είναι όμως αυτά τα μόνα δεινά που περιμένουν τον Κρέοντα. Και η βασίλισσα Ευρυδίκη αυτοκτονεί για όσα έγιναν.

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1975

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1976

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1977

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1977

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1978

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1979

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1980

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1980

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1981

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1982

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1982

« Επτά επί Θήβας »

Ο Γιώργος Λαζάνης «Οιδίπους Τύραννος»
στην ομώνυμη παράσταση του Θεάτρου Τέχνης στα Αισχύλεια 1978

